

ASSISEN LIMBURG

van onze assisenverlaggever
Willy De Buck

- Stefaan Spooren (nu 49) uit Hoeselt reed op 22 april 2011 met zijn auto opzettelijk tegen een boom. Hij overleefde de zelfmoordpoging, maar zijn moeder Fien Boonen (74) overleed.
- Spooren was al jaren manisch depressief. Na de dood van zijn vader in 2008 spraken hij en zijn moeder steeds vaker over zelfdoding.
- De politie twijfelde aanvankelijk aan de thesis van zelfdoding, maar familieleden bevestigden dat beiden levensmoe waren. Toch staat Spooren terecht voor moedermoord.

Schuldig maar niet naar gevangenis

Stefaan Spooren eerst naar psychiatrie, later naar huis

Stefaan Spooren is schuldig aan oudermoord, maar als hij zich laat behandelen, hoeft hij niet meer naar de gevangenis. Openbaar aanklager Patrick Boyen vorderde en kreeg vijf jaar cel, maar de 22 maanden die Spooren nog moet uitzitten zijn gedurende vijf jaar voorwaardelijk. Zijn advocaat Bert Partoens had een vrijspraak gepleit.

Stefaan Spooren stond vrijdagavond te trillen op zijn benen en zijn tranen te verbijten toen de jury hem schuldig verklaarde aan oudermoord, want daar kan hij moeilijk mee leven. Maar openbaar aanklager Patrick Boyen stelde hem gerust. 'Staar u niet blind op die stempel en kijk vooruit', zei hij. 'Kijk naar de zon, dan valt de schaduw achter u.'

” PATRICK BOYEN
Openbaar aanklager

Denk eens na wat uw pa en uw ma nu graag zouden willen. Alleszins niet dat ge u als een hoopje ellende verder sleept. Kijk vooruit, ge hebt nog mooie jaren in het verschiep

'Denk eens na wat uw pa en uw ma nu graag zouden willen. Alleszins niet dat ge u als een hoopje ellende verder sleept. Ze zouden willen dat het goed met u gaat en dat ge weer overeenkomt met uw broer en zus. Niet dat hun kinderen ruzie maken. Het verleden is voorbij, ge zijt amper vijftig. Ge hebt nog mooie jaren in het verschiep.'

Salomonsoordeel

Boyen had 's morgens ook al een ongewoon requisitoir gehouden. Op een zachte, bezorgde toon onderhield hij zich met Stefaan Spooren. Alsof ze samen aan tafel zaten in zijn kantoor. Zonder de honderden ogen die in de assisenzaal toekeken. 'Van mij moet je niet opnieuw

naar de gevangenis, maar je maakt het mij wel moeilijk', zuchtte hij tegen Spooren.

'Je zit nu al drie jaar achter de tralies en je weet dat de jury je misschien naar huis zal laten gaan. Ik had daarom verwacht dat je intussen al hulp zou gezocht hebben, maar je hebt dat niet gedaan. Je hebt dat hier wel beloofd, maar als we je zomaar vrijlaten, dan kan je gewoon foert zeggen. Zoals die keer toen je tegen alle goede raad in uit een psychiatrische instelling opstapte.'

Boyen stelde de jury daarom een Salomonsoordeel voor. 'Verklaar hem schuldig aan oudermoord en geef hem vijf jaar cel. Drie daarvan heeft hij al uitgezeten. De andere twee kunnen jullie voorwaardelijk maken: als Spooren zich laat behandelen, dan hoeft hij niet terug naar de cel. Beschouw het als een stok achter de deur. De keuze is dan aan hem: de gevangenis of een opname.'

Juridisch simpel

'Dit is geen alledaags proces, ik heb er zelf ook nachten van wakker gelegen', zei Boyen. 'Juridisch is de zaak nochtans simpel: volgens de wet is dit een oudermoord. Het is geen misdrijf om samen uit het leven te stappen, maar ieder moet dat voor zichzelf doen. Het kan niet dat de ene de handelingen stelt voor de andere.'

'Menselijk ligt de zaak veel moeilijker. Ik kan begrip opbrengen voor wat Stefaan Spooren doormaakte. Hij ziet zich als een testamentuitvoerder die alleen maar gedaan heeft wat zijn moeder vroeg. Maar ik kan evenveel begrip opbrengen voor zijn broer Patrick en zus Elly. Voor hen is hij de moor-

Stefaan Spooren is schuldig aan oudermoord. Zijn moeder (foto rechtsboven) overleed toen hij in 2011 opzettelijk tegen een boom reed. Foto: Yorick Janssens

denaar van hun moeder.'

Een voorwaardelijke straf: het leek een cadeau voor Stefaan Spooren, maar zijn advocaat Bert Partoens weigerde om het meteen aan te nemen. Omdat hij een vrijspraak wilde, op basis van onweerstaanbare dwang. 'Stefaan Persoons zat in een zware depressie en zijn moeder oefende een loodzware druk op hem uit. Die twee factoren hebben zijn vrije keuze uitgeschakeld', zei Partoens.

'Er kan nooit sprake zijn van moord als ze allebei hetzelfde wilden en als Fien Boonen uitdrukkelijk toestemming gaf. Dat de ene wat meer gedaan heeft dan de andere, maakt niet uit. Voor ze met de wagen tegen

een boom reden, hebben ze trouwens eerst hun hoofd in een strop gestoken. Mocht Fien toen gestorven zijn, dan was er geen proces. Dat is toch absurd?'

'Of veronderstel dat Fien zelf aan het stuur had gezeten en gestorven was. Ook dan was er niets strafbaars gebeurd en was er geen assisenzaak. Nu is Spooren plots een moordenaar omdat hij toevallig zelf niet dood is', zei Partoens, die nog maar eens het proces van de huisdokter en de psychiaters maakte. 'Als zij hun werk hadden gedaan, dan was er niets gebeurd.'

Helse situatie

Stefaan Spooren wist op dat

moment al dat hij waarschijnlijk niet terug naar de gevangenis hoefde. Zijn woorden van spijt had hij op papier gezet, maar het lukte hem amper om ze voor te lezen. 'Na de dood van pa waren ma en ik twee hoopjes ellende. En na onze mislukte zelfmoordpogingen waren we dat nog meer', zei hij.

'Ik beseft dat ik mijn broer en zus in een helse situatie gebracht heb en dat ze me waarschijnlijk nooit zullen vergeven. Maar ik begrijp niet dat ze ook maar durven denken dat ik ons ma dood wilde om ervan af te zijn. Terwijl ze weten hoeveel ik van haar hield. Wat de uitspraak ook is, ik zal de pijn, het verdriet, de spijt en de schaamte altijd